

Káldi Katalin

Kutatási téma: A festészet baja

A kutatás a festészetet övező kételyekre irányul. A festészet újra és újra makacsul felüti a fejét, leggyakrabban egyfajta konzervatív, restaurációs és retrográd törekvés formájában. Annak ellenére nem szűnik meg ez a preindusztriális képalkotó módszer, hogy létezése régóta nehezen indokolható, mivel sok tekintetben messze felülmúlják az optikai-vegyészeti (fényképezés) és digitális eljárások. A téma a szakirodalomban már alaposan körül lett járva, bár rendszerint visszatekintő, feldolgozó jelleggel, a probléma azonban továbbra sem tűnt el, és a jelen idejű, erre vonatkozó reflektálás még az olyan alkotók művészetéről való gondolkodását is segítheti, akik nem festenek még alkalmyszerűen sem. Számos művészt ismerünk, aki nem ragaszkodik mereven és kizárólagos jelleggel egyetlen eljáráshoz. Életművük egysége mégsem sérül, mert számukra nem a „hogyan” a fontos, hanem a „mi”. A kutatás során fényképek, installációk, objektok, filmek, szobrok, festmények összevetését végezzük el. A kutatás szempontjából nem tartom nélkülözhetetlennek a festői gyakorlatot, sokkal inkább az idevágó szakirodalom feldolgozását.

Szinte bármely műalkotást, alkotói módszert vizsgálhatunk az elrendeződések és a mennyiségek szempontjából is. Ilyenkor a szerkezetre, nem pedig az alkotóelemekre irányítjuk figyelmünket, ami általában a világhoz való viszony egyik alapvető módja is. A kutatás ezeknek a viszonyoknak a feltárására és rendszerezésére is irányulhat. Vonakoztatható akár egy földrajzi területre, egy történeti korszakra, ahogy egyetlen művész életművére vagy több művész munkáinak összehasonlító elemzésére is.